

English version below

LAJOS KASSÁK

(1887, Nové Zámky, SK – 1967, Budapešť, HU)

ARCHITEKTURA OBRAZU IV

1922, olej na plátně, 40 x 35 cm

Kunstmuseum Bochum

Trienále SEFO 2024 MOMENTY

**Maďarský levicový intelektuál, editor, umělec
systematicky usilující skrze architekturu obrazu
rekonstruovat svět.**

Lajos Kassák se prosadil nejen jako tvůrce, ale také teoretik nastupujícího avantgardního umění s přímým dopadem na jeho praktický provoz. Směrodatné pro něj byly sociální a politické okolnosti vzniku uměleckého díla. Jako samouk bez vazeb na akademické prostředí nebyl zatížen stylovými otázkami, byl celoživotním eklektikem, rozvíjícím „novost“ a „progresivnost“ moderního výtvarného jazyka. Stejným způsobem přistupoval ke kritické práci, jejímž výsledkem byla mj. trojice prominentních časopisů, MA (Dnes), A Tett (Akce) či Munka (Práce). Na jejich stránkách se setkávali avantgardisté z celé Evropy, často z odlišných prostředí a navzdory jazykovým bariérám. Levicová orientace Kassáka zákonitě vedla do sporu se snad všemi režimy, které v 1. polovině 20. století ve střední Evropě pozorujeme, respektive přímo do emigrace – meziválečná léta strávil částečně ve Vídni. V tomto ohledu sdílí Spielmannův osud „emigranta navzdory“. Politickou angažovanost chápal spíše v obecném slova smyslu, jeho úsilí se týkalo polis, veřejného života a jeho organizace, tj. mimo jiné práce a trávení volného času. Fascinoval jej koncept kolektivismu, cíleně rozvíjel a adaptoval formy sociální interakce, zpěvu, řemeslnosti, především ale architektury. Je jedním z autorů objevujících principy multimediálnosti a rozvíjících principy konstruktivismu, který chápal jako možný univerzální jazyk.

Může být umění univerzálním jazykem? Může být aktivním stimulem? Může změnit svět?

English version below

LAJOS KASSÁK

(1887, Nové Zámky, SK – 1967, Budapest, HU)

PICTURE ARCHITECTURE IV

1922, oil on canvas, 40 x 35 cm

Kunstmuseum Bochum

SEFO Triennial 2024 MOMENTS

Hungarian leftist intellectual, editor, artist systematically striving to reconstruct the world through the architecture of the image.

Lajos Kassák established himself not only as an artist but also as a theorist of the emerging avant-garde art with a direct impact on its practical operation. For him, the social or political circumstances of the creation of a work of art were decisive. As a self-taught artist with no ties to academia, he was unencumbered by stylistic issues and was a lifelong eclectic, developing the 'newness' and 'progressiveness' of modern artistic language. He approached his critical work in the same way, resulting in a trio of prominent magazines, MA (Today), A Tett (Action) and Munka (Work), among others. On their pages, avant-gardists from all over Europe met, often from different backgrounds and despite language barriers. Kassák's leftist orientation led him into conflict with perhaps all the regimes we observe in Central Europe in the first half of the 20th century, or rather directly into emigration – he spent the interwar years partly in Vienna. In this respect, he shares Spielmann's fate as an 'emigrant despite'. He understood political engagement more in a general sense, his efforts were concerned with the polis, public life and its organisation, i.e. work and leisure. Fascinated by the concept of collectivism, he purposefully developed and adapted forms of social interaction, singing, craftsmanship, but above all architecture. He is one of the authors discovering the principles of multimedia and developing the principles of constructivism, which he understood as a possible universal language.

Can art be a universal language? Can it be an active stimulus? Can it change the world?

Momenty Trienále
SEFO
2024

Bochum
museum
Kunst